

Řada proměn podhůří přináší zprávu o naději a lidské vytrvalosti. Do zchátralého domu v téměř opuštěné vsi Peklo se na počátku 21. století nastěhoval citlivý člověk – grafik Petr Bíma z Liberce. Starou hospodu, nazývanou v letech 1898–1913 U Třešňové aleje, opravil a usadil se v ní natrvalo. Žádné krátké nadšení: vytrval tu a dnes dokáže o minulosti vesničky Karolintal zasvěceně vyprávět. Starý název hospody nebyl samoúčelný, pekelské třešně bývaly vyhlášené. Na jaře se chodilo za jejich květy a na počátku léta je coby pozornost pro hosty dávali v hostinci v misce na každý stůl.

Viele Veränderungen im Gebirgsvorland zeugen von Hoffnung und menschlicher Ausdauer. In ein verwahrlostes Haus im fast völlig verlassenen Dorf Peklo zog zu Beginn des 21. Jahrhunderts ein sensibler Mensch – der Grafiker Petr Bíma aus Liberec. Er reparierte die alte Schenke, die 1898–1913 Gasthaus zur Kirschbaum-Alee genannt wurde, und ließ sich hier dauerhaft nieder. Kein Strohfeuer der Begeisterung: er hielt hier durch und kann heute fachkundig über die Vergangenheit des Dörfchens Karolintal berichten. Der alte Name des Lokals war nicht aus der Luft gegriffen, die Süßkirschen aus Karolintal hatten einen guten Ruf. Im Frühjahr kam man zur Baublüte und zu Beginn des Sommers kamen die Kirschen in einer Schüssel als Aufmerksamkeit auf jeden Tisch.

1935

17. 3. 2016